

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-00410/2016-ERU

V Ostravě dne 14. ledna 2016

Č. j. 00410-3/2016-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení dle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-00410/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **RWE GasNet, s.r.o.**, se sídlem Ústí nad Labem, Klíšská 940, PSČ 401 17, IČ: 272 95 567, ve věci podezření ze spáchání dvou správních deliktů, a to správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), a správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) energetického zákona, rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost RWE GasNet, s.r.o., se sídlem Ústí nad Labem, Klíšská 940, PSČ 401 17, IČ: 272 95 567 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jakožto držitel licence na distribuci plynu č. 220604925 v rozporu s ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona nedodržel parametry kvality dodávek plynu a souvisejících služeb, neboť nezajistil přezkoušení měřicího zařízení, a to plynoměru, výrobní číslo [REDAKCE], v odběrném místě [REDAKCE], požadované zákazníkem v rámci reklamace měření dodávky plynu doručené mu dodavatelem sdružených služeb, a to společností E.ON Energie, a.s., se sídlem České Budějovice, F.A.Gerstnera 2151/6, PSČ 370 49, IČ: 260 78 201 (dále jen „dodavatel sdružených služeb“), dne 15. září 2014 tak, aby ve lhůtě 90 kalendářních dnů od doručení reklamace informoval dodavatele sdružené služby o výsledku přezkoušení uvedeného měřicího zařízení, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace měření dodávky plynu ve smyslu ust. § 13 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb plynárenství, ve znění pozdějších předpisů, **dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona.**
- II. Účastník řízení se tím, že jakožto držitel licence na distribuci plynu č. 220604925 v rozporu s ust. § 71 odst. 9 energetického zákona nezajistil do 15 dnů od doručení písemné žádosti zákazníka, jež mu byla doučena dne 24. září 2015, ověření správnosti měření měřicím zařízením, a to plynoměrem, výrobní číslo [REDAKCE], v odběrném místě [REDAKCE], **dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) energetického zákona.**

- III. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. b) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání dvou správních deliktů, a to správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) téhož zákona a správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) téhož zákona, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 35 000 Kč** (slovy: třicet pět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 00616.
- IV. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 00616.

Odůvodnění

Dne 15. října 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 11 odst. 1 písm. h), ust. § 59 odst. 8 písm. g) a ust. § 71 odst. 9 energetického zákona. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 27. listopadu 2015 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 09136-6/2015-ERU. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 09136/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 12. ledna 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětných jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení je držitelem licence na distribuci plynu č. 220604925 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 1. ledna 2005 a provozovatelem distribuční soustavy.

Na základě Smlouvy o připojení k distribuční soustavě číslo [REDAKCE] ze dne 7. ledna 2008 bylo připojeno odběrné místo na adrese č. p. [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen „Odběrné místo“), společnosti MIRABEL, spol. s r. o., se sídlem č. p. 166, 739 04 Pražmo, IČ: 496 10 104 (dále jen „Zákazník“), k distribuční soustavě účastníka řízení. Dodavatelem plynu do Odběrného místa Zákazníka byl na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu ze dne 6. února 2012 dodavatel sdružených služeb, tj. společnost E.ON Energie, a.s., se sídlem České Budějovice, F.A.Gerstnera 2151/6, PSČ 370 49, IČ: 260 78 201.

Dne 24. března 2014 byla účastníkem řízení jako provozovatelem distribuční soustavy plynu provedena v Odběrném místě Zákazníka pravidelná výměna stávajícího měřicího zařízení, výrobní číslo [REDAKCE], za nově instalované měřicí zařízení, výrobní číslo [REDAKCE], z důvodu pravidelného ověření stávajícího měřidla.

Z důvodu neplacení byla dne 8. července 2014 přerušena dodávka plynu do Odběrného místa a měřicí zařízení, výrobní číslo [REDAKCE], bylo demontováno. Dodavatel

sdužených služeb vystavil Zákazníkovi dne 21. července 2014 mimořádnou fakturu za zemní plyn č. [REDAKCE] (dále jen „Faktura“), a to za období od 31. července 2013 do 8. července 2014 na doplatek částky ve výši [REDAKCE] Kč, ve které byl uveden konečný stav plynoměru, výrobní číslo [REDAKCE], ve výši [REDAKCE] m³.

Zákazník následně reklamoval Fakturu u dodavatele sdužených služeb jak telefonicky (dne 28. července 2014), tak i písemně (dopisem ze dne 28. července 2014). Obsahem písemné reklamace bylo: „V příloze vám vracíme fa. [REDAKCE], kde výše spotřeby zemního plynu neodpovídá reálné spotřebě“. Reklamaci uplatnil dodavatel sdužených služeb dne 29. července 2015 u účastníka řízení jako provozovatele distribuční soustavy, a to jako reklamaci vyúčtování distribuce plynu. Dne 1. srpna 2014 vydal účastník řízení stanovisko k reklamaci, v němž mimo jiné uvedl, že na Faktuře trvá a že reklamace byla vyhodnocena jako neoprávněná. Na základě těchto informací společnost E.ON Česká republika s.r.o., IČ: 257 33 591, která zastupuje dodavatele sdužených služeb na základě plné moci, odpověděla tentýž den Zákazníkovi.

Dopisem ze dne 21. srpna 2014, který byl dodavateli sdužených služeb doručen dne 2. září 2014, reklamoval zplnomocněný zástupce Zákazníka měření dodávky plynu, přičemž zpochybnil správnost hodnot naměřených plynoměrem č. [REDAKCE] a požadoval zajištění ověření správnosti měření plynoměru č. [REDAKCE], kdy zároveň vyzval k následnému předložení protokolu autorizovaného metrologického střediska o přezkoušení tohoto plynoměru.

Dne 15. září 2014 uplatnil dodavatel sdužených služeb prostřednictvím svého zástupce reklamaci vůči účastníku řízení jako provozovateli distribuční soustavy. V textu reklamace byl mimo jiné přenesen požadavek Zákazníka týkající se ověření měření dodávky plynu a následného předložení protokolu autorizovaného metrologického střediska o přezkoušení plynoměru.

Na tuto reklamaci reagoval účastník řízení dne 24. září 2014 stanoviskem, ve kterém mimo jiné uvedl, že nový plynoměr, výrobní číslo [REDAKCE], byl do Odběrného místa instalován s platným ověřením, které mu zaručuje správnost měření, a proto nemá pochybnosti o výši naměřené spotřeby. Dále uvedl, že v případě, že má Zákazník pochybnosti o měření, nabídl mu přezkoušení plynoměru v nezávislém metrologickém středisku, které může žádat prostřednictvím zákaznických služeb provozovatele distribuční soustavy nebo prostřednictvím svého obchodníka. Dodavatel sdužených služeb, resp. jeho zplnomocněný zástupce, dopisem ze dne 25. září 2014 zaslal Zákazníkovi odpověď na jeho reklamaci, do které zakomponoval také stanovisko účastníka řízení. Dodavatel sdužených služeb v tomto dopisu rovněž Zákazníka poučil o tom, že jestliže bude přístroj shledán v pořádku, zaplatí náklady spojené s přezkoušením. V opačném případě hradí náklady účastník řízení a Faktura bude přehodnocena. Na základě zjištěných skutečností byla reklamace opět vyhodnocena jako neoprávněná.

Dopisem ze dne 20. února 2015, který byl dodavateli sdužených služeb doručen dne 5. března 2015, reklamoval zplnomocněný zástupce Zákazník opětovně měření dodávky plynu. Tuto reklamaci vyhodnotil dodavatel sdužených služeb jako opětovnou žádost o přezkoušení měření plynu a dne 11. března 2015 ji opět uplatnil u účastníka řízení.

Dopisem ze dne 17. března 2015 účastník řízení na reklamaci odpověděl, že předmětný plynoměr, výrobní číslo [REDAKCE], již není možno přezkoušet, neboť byl přecejchován a přezkoušen, když o ověření správnosti měření Zákazník nepožádal.

Zplnomocněný zástupce dodavatele sdružených služeb opět dne 18. března 2015 na základě informací od účastníka řízení zformuloval odpověď na reklamaci Zákazníka, přičemž ho mimo jiné informoval, že na základě informací, které má k dispozici, byla jeho reklamace vyhodnocena jako neoprávněná.

V průběhu šetření Úřadu vyšlo z podkladů předaných účastníkem řízení najevo, že předmětný plynoměr stále nebyl cejchován. Úřad tuto informaci předal dopisem ze dne 22. září 2015 zplnomocněnému zástupci Zákazníka.

Dne 24. září 2015 obdržel účastník řízení od zplnomocněného zástupce Zákazníka žádost o přezkoušení měřidla, výrobní číslo [REDAKCE]. Účastník řízení následně požadoval potvrzení tohoto požadavku, a to e-mailem ze dne 6. října 2015 a ze dne 22. října 2015.

V rámci kontroly se účastník řízení k vytýkaným porušením energetického zákona vyjádřil. V e-mailu ze dne 15. září 2015 uvedl, že Zákazníkovi bylo několikrát v rámci reklamací sděleno, že nemá jakoukoliv pochybnost o výši naměřené spotřeby a není tak relevantní důvod, aby z vlastní iniciativy odesílal měřidlo na přezkoušení. V e-mailu ze dne 29. října 2015 uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že v žádosti nebyl ze strany Zákazníka vysloven jednoznačný souhlas s podmínkami přezkoušení, požádal zástupce Zákazníka e-mailem ze dne 6. října 2015 o výslovnou akceptaci podmínek přezkoušení plynoměru, a e-mailem ze dne 22. října 2015 urgoval tuto akceptaci. Dále uvedl, že ihned po obdržení jednoznačného souhlasu s podmínkami přezkoušení ze strany Zákazníka nebo jeho právního zástupce je připraven odeslat uvedené měřidlo na přezkoušení do nezávislé autorizované zkušebny.

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona se dopustí držitel licence na distribuci plynu tím, poruší některou z povinností uvedených v ust. § 59 odst. 8 písm. a), b) d) až y) nebo z) téhož zákona. V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 59 odst. 8 písm. g) téhož zákona, z něhož plyne, že provozovatel distribuční soustavy je povinen dodržovat parametry a zveřejňovat ukazatele kvality dodávek plynu a souvisejících služeb.

Parametry kvality dodávek plynu ve smyslu uvedeného ustanovení jsou stanoveny jako standardy vyhláškou č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „Vyhláška“), která stanovuje požadovanou kvalitu dodávek a služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v plynárenství, včetně výše náhrad za její nedodržení, postupy a lhůty pro uplatnění nároku na náhrady a postupy pro vykazování dodržování kvality dodávek a služeb.

Ust. § 13 odst. 1 písm. b) Vyhlášky stanovuje, že standardem lhůty pro vyřízení reklamace měření dodávky plynu je sjednání termínu prohlídky a uskutečnění prohlídky odběrného místa za účelem odstranění problémů s měřením a případně výměna měřicího zařízení a zajištění jeho přezkoušení, o kterém rozhodne provozovatel přepravní nebo distribuční soustavy nebo o něj požádá zákazník tak, aby ve lhůtě do 90 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace provozovatel přepravní nebo distribuční soustavy informoval zákazníka, dodavatele nebo dodavatele sdružené služby o výsledku přezkoušení měřicího zařízení.

V příkazním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na distribuci plynu č. 220604925 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 1. ledna 2005 a provozovatelem distribuční soustavy, na níž bylo připojeno Odběrné místo Zákazníka.

V příkazním řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že dne 15. září 2014 uplatnil dodavatel sdružených služeb u účastníka řízení reklamaci Zákazníka týkající se správnosti hodnot naměřených plynoměrem, výrobní číslo [REDAKCE], jež mu byla doručena dne 2. září 2014. Součástí reklamace Zákazníka jakož i uplatnění reklamace u účastníka řízení byla žádost Zákazníka o přezkoušení předmětného plynoměru. Dle díkce ust. § 13 odst. 1 písm. b) Vyhlášky byl účastník řízení jako provozovatel distribuční soustavy povinen vyřídit reklamaci měření dodávky plynu tak, aby do 90 dnů od doručení reklamace informoval dodavatele sdružených služeb či Zákazníka o výsledku přezkoušení měřicího zařízení, když o přezkoušení Zákazník požádal.

Lhůta 90 dnů od doručení reklamace, tj. ode dne 2. září 2014, uplynula dne 21. listopadu 2014. Z obsahu odpovědi Zákazníkovi a ze skutečnosti, že Zákazník dopisem ze dne 20. února 2015, který byl dodavateli sdružených služeb doručen dne 5. března 2015, opětovně reklamoval měření dodávky plynu, je zřejmé, že ve stanovené lhůtě, tj. do 21. listopadu 2014, nedošlo k vyrozumění Zákazníka o výsledku přezkoušení měřicího zařízení. Z e-mailu ze dne 29. října 2015 vyplývá, že ani k tomuto dni nedošlo k vyřízení reklamace Zákazníka. Účastník řízení tedy nejméně v době od 22. listopadu 2014 do 29. října 2015 nevyřídil reklamaci Zákazníka tak, aby do 90 dnů od doručení reklamace informoval dodavatele sdružených služeb či Zákazníka o výsledku přezkoušení měřicího zařízení, když o přezkoušení Zákazník požádal.

Správní orgán se také zabýval tím, zda nedošlo k některé ze skutečností, které se nepovažují za nedodržení standardů ve smyslu ust. § 2 odst. 1 Vyhlášky. S ohledem na zjištěný a výše popsany skutkový stav má správní orgán za prokazané, že žádný ze stanovených důvodů při vyřizování reklamace Zákazníka nenastal.

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) energetického zákona se držitel licence na distribuci plynu dopustí tím, že nevymění měřicí zařízení nebo nezajistí ověření správnosti měření podle ust. § 71 odst. 9 téhož zákona. Dle ust. § 71 odst. 9 energetického zákona je mimo jiné provozovatel distribuční soustavy povinen na základě písemné žádosti zákazníka do 15 dnů od jejího doručení zajistit ověření správnosti měření.

V příkazním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na distribuci plynu č. 220604925 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 1. ledna 2005 a dále že účastník řízení dne 24. září 2015 obdržel od zplnomocněného zástupce Zákazníka žádost o přezkoušení měřidla, výrobní číslo [REDAKCE].

Účastník řízení následně požadoval po zástupci Zákazníka potvrzení tohoto požadavku, a to e-mailem ze dne 6. října 2015 a ze dne 22. října 2015, ač právní předpis nestanoví povinnost potvrzení dalších podmínek, za kterých dojde k ověření správnosti přezkoušení. Správní orgán pro úplnost konstatuje, že povinnost nahradit náklady na ověření správnosti měření zákazníkem v případě nezjištění závady je stanovena v ust. § 71 odst. 10 energetického zákona a dále na ni Zákazníka upozorňoval i dodavatel sdružených služeb v dopise ze dne 25. září 2014. Obrana účastníka řízení tak nemůže obstát.

Lhůta pro zajištění ověření správnosti měření v délce 15 dnů od doručení žádosti, tj. ode dne 24. září 2015, uplynula dne 9. října 2015. Z e-mailů účastníka řízení ze dne 22. a 29. října 2015 je zřejmé, že v zákonem stanovené lhůtě, tj. do 9. října 2015, účastník řízení nezajistil ověření správnosti měření měřidlem, výrobní číslo [REDAKCE]. Účastník řízení tedy nejméně v době od 10. října 2015 do 29. října 2015 nezajistil přezkoušení správnosti měření plynoměru, výrobní číslo [REDAKCE].

Správní orgán se také zabýval tím, zda nedošlo k situaci předvídané ust. § 91d odst. 1 energetického zákona. S ohledem na zjištěný a výše popsany skutkový stav má správní orgán za prokázané, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a prováděcími předpisy a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

K tvrzení účastníka řízení, že neměl jakoukoliv pochybnost o výši naměřené spotřeby, když bylo instalováno měřidlo s platným ověřením, a není tak dán relevantní důvod, aby z vlastní iniciativy odesílal měřidlo na přezkoušení, správní orgán uvádí, že jako fakturační měřidla mohou být užita pouze měřidla s platným ověřením a energetický zákon ani Vyhláška neváže povinnost účastníka řízení na další podmínky, kromě uvážení provozovatele distribuční nebo přepravní soustavy (což není tento případ) nebo na žádost zákazníka. Obrana účastníka řízení tedy nemůže obstát.

S ohledem na uvedené lze konstatovat, že účastník řízení naplnil formální znaky dvou správních deliktů, a to správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona, když jakožto držitel licence na distribuci plynu č. 220604925 v rozporu s ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona nedodržel parametry kvality dodávek plynu a souvisejících služeb, neboť nezajistil přezkoušení měřicího zařízení, a to plynoměru, výrobní číslo [REDAKCE], v Odběrném místě požadované Zákazníkem v rámci reklamace měření dodávky plynu doručené mu dodavatelem sdružených služeb dne 15. září 2014 tak, aby ve lhůtě 90 kalendářních dnů od doručení reklamace informoval dodavatele sdružené služby o výsledku přezkoušení uvedeného měřicího zařízení, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace měření dodávky plynu ve smyslu ust. § 13 odst. 1 písm. b) Vyhlášky, a dále správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) energetického zákona, když jakožto držitel licence na distribuci plynu č. 220604925 v rozporu s ust. § 71 odst. 9 energetického zákona nezajistil do 15 dnů od doručení písemné žádosti Zákazníka, jež mu byla doučena dne 24. září 2015, ověření správnosti měření měřicím zařízením, a to plynoměrem, výrobní číslo [REDAKCE], v Odběrném místě. Správní orgán se musel také zabývat materiální stránkou spáchaných správních deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí

obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Z hlediska materiální stránky správního deliktu je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt. V daném případě tato obecná společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv odběratele, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků.

V obou případech je dána také konkrétní společenská škodlivost spočívající v porušení zájmu na ochraně odběratele. Správní orgán zejména poukazuje na skutečnost, že účastník řízení déle jak 11 měsíců nevyřídil reklamaci Zákazníka týkající se správnosti měření a minimálně 19 dnů nezajistil ověření správnosti měření, ač o to Zákazník písemně požádal. Uvedené skutečnosti poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny i materiální znaky správních deliktů dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) téhož zákona, a uzavírá, že účastník řízení je tak odpovědný za spáchání uvedených dvou správních deliktů.

V řízení bylo tedy prokázáno, že se účastník řízení dopustil dvou správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel dvěma jednáními dopustil naplnění dvou různých skutkových podstat.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční. Lze však lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje správní orgán za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (*per analogiam legis*) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup *per analogiam iuris*). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ust. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční. Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů, a to správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 9 písm. o) téhož zákona. Za oba správní delikty může být dle ust. § 91 odst. 13 písm. b) energetického zákona uložena pokuta ve stejné výměře, a to ve výši 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období. Oba správní delikty jsou tedy stejně přísně postižitelné.

Co se týče závažnosti jednotlivých správních deliktů, shledává správní orgán v zásadě oba spáchané správní delikty za stejně závažné, neboť obě účastníkem řízení porušená ustanovení energetického zákona chrání totožné zájmy zákazníků, a to správné měření dodávek zemního plynu. S ohledem na prokázanou délku nevyřízení reklamace Zákazníka vyhodnotil správní orgán jako závažnější správní delikt správní delikt dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona.

Při stanovení výše pokuty za správní delikt dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona přihlédl správní orgán ke všem zjištěným skutečnostem, zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě přihlédl správní orgán též k osobě pachatele.

Správní orgán se nejprve zabýval závažností spáchaného správního deliktu, kdy zejména přihlédl k opakovanému uplatnění reklamace a urgencím Zákazníka. Tato okolnost zvyšuje závažnost správního deliktu, když i přes uvedené účastník řízení opakovaně nesprávně vyhodnotil podání Zákazníka. Správní orgán přihlédl také k celkově nižší konkrétní společenské škodlivosti vytýkaného jednání jako k mírně polehčující okolnosti.

Dále se správní orgán zabýval zjištěnou délkou trvání protiprávního jednání účastníka řízení. Protiprávní jednání trvalo déle jak 11 měsíců, což správní orgán posoudil jako okolnost přitěžující.

Při stanovení výše pokuty je nutné také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Účastník řízení v minulosti nebyl uznán vinným ze spáchání správního deliktu ve věcné působnosti Úřadu, k čemuž správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Skutečnost, že se účastník řízení dopustil správního deliktu v souběhu s jiným správním deliktem, vyhodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost.

Správní orgán se také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Z výroční zprávy účastníka řízení uveřejněné ve sbírce listin obchodního rejstříku vyplývá, že v roce 2014 dosáhl účastník řízení výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Vzhledem k tomu, že uložení pokuty ve výši 1 % z čistého obratu dosaženého účastníkem řízení za poslední účetní období by bylo ve zřejmém rozporu se závazností vytýkaného jednání, uložil správní orgán účastníkovi řízení pokutu ve výměře do 50 000 000 Kč.

Jelikož správní orgán stanovil pokutu ve výši uvedené ve výroku III. příkazu, tj. u samotné spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení